

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 119.

Niende Session.

32te Møde.

Mandagen den 16de November Kl. 7 Aften.

(Fortfat.)

Ordføreren: Det første Forslag gaaer blot ud paa, at rette en i Loven indløben Trykfeil. Med Hensyn til de næste 2 Forslag maa det erindres, at der allerede for længere Tid tilbage, og jeg skulde tage meget feil, om det ikke allerede var under Behandlingen af Pensionsloven 1850—51, blev vedtaget, at en Deel af de Poster, der ere opførte i Loven under B. h: Refusioner og Godtgjørelser til forskellige Kirker og geistlige Embeder, skulde inddrages ved Vacance. Nu indtræffer der iaar det Tilfælde, at der indtræder Vacance med Hensyn til to af disse Poster, nemlig ved Capellaniet i Kolding, som er forbundet med Alminde Sogneskald, hvorved der, isølge et tidligere Forbehold, skulde indtræde en Besparelse, ligesom ogsaa noget Lignende er indtruffet i Trinitatis Sogn, hvortil der ydes 400 Rdlr. Der er imidlertid fra Regjeringens Side af forskjellig Grund foreflaaet at beholde disse Indtægter for vedkommende Embedsmænd, det ene Sted, fordi man ønskede at foretage en Adskillelse imellem Capellaniet i Kolding og Alminde Sogneskald, og det andet Sted, fordi man ønskede, at foretage en Deling af Trinitatis Sogn saaledes, at der blev oprettet et heelt nyt Sogn. Udvalget har imidlertid troet, at naar et saadant Forbehold engang var taget for saa lang Tid tilbage, og man altsaa maatte have været betænkt paa, at forberede en Ordning af disse Forhold, naar Vacance indtraadte, var der ikke nogen tilstrækkelig

Grund for Rigsdagen til at fravige sin tidligere tagne Beslutning.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det er, som af Ordføreren bemærket, ikke betydelige Ændringer, der ved dette Afsnit ere fremsatte fra Udvalgets Side, og jeg kan med Hensyn til de to af disse, der kun egentlig have nogen Realitet, henholde mig til, hvad der fra Ministeriets Side er fremsført for at beholde disse Tilskud, som her omhandles. Det gjælder navnlig om den under Nr. 3 nævnte Nedsettelse af 400 Rd., idet der med Hensyn til den paagjældende Kirke er anført, at det vilde medføre meget betydelige økonomiske Bønskeligheder at ordne Forholdet paa en anden Maade. Det kan, troer jeg, ikke nægtes, at de Bemærkninger, som ere anførte fra Udvalgets Side, og som skulde vise, at der ikke er nogen Nødvendighed for at bibeholde den Udgiftspost, ikke kunne tillægges nogen særdeles stor Betydning. Naar det navnlig er anført, at der under en anden Paragraph er foreflaaet paa anden Maade meget rigeligt at komme denne Menighed til Hjælp, saa er derved sigtet til Forslaget om at yde et rentefrit Laan til Opførelse af Kirken paa Nørrebro; men selv om et saadant rentefrit Laan skulde blive tilflaaet, ville endda Bønskelighederne ved at faae Kirken færdig og at skaffe de fornødne Indtægter tilveie, for deraf at afholde Udgifterne ved dens Brug, være betydelige nok; men, hvis jeg ikke feiler, er der netop fra Udvalgets Side gjort et Forslag om, at Tilskuddet ikke skulde være rentefrit, men rentebærende, i hvilket Tilfælde da det Offer, der ydes, bliver betydeligt ringere. Imidlertid kan jeg ikke benægte, at der jo er taget et Forbe-